

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 10 năm 2022

Số 625

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự tiến hóa cần thiết hay không?
- 2) Duyên nào mới gọi là đúng?
- 3) Tình trời ban chiếu bằng cách nào?
- 4) Nhẹ làm trời nặng làm đất là sao?
- 5) Tin tưởng nơi trời có ích chi?
- 6) Quý yêu trời có lợi gì?
- 7) Tâm ở đâu mà lời với lỗ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

<i>San Diego, 06-01-05 9 : 07 AM</i> 1) Hỏi: Sự tiến hóa cần thiết hay không? Đáp: Thừa sự tiến hóa rất cần thiết. Kệ: Minh tâm kiến tánh tự nhiên hành Đạt tới duyên Trời đang bảo bọc Quy hội tình người tự cảm thông Đời nay nhịn nhục tự đi tới.	<i>San Diego, 07-01-05 11: 05 PM</i> 2) Hỏi: Duyên nào mới gọi là đúng? Đáp: Duyên Trời mới gọi là đúng. Kệ: Quý yêu Thượng Đế mới về Trời Bền vững thân tâm tự thức rời Chuyển biến không ngừng tiến hợp thời Tình người sống động hướng về Trời.
<i>San Diego, 08-01-05 11; 25PM</i> 3) Hỏi: Tình Trời ban chiếu bằng cách nào? Đáp: Thừa tình Trời ban chiếu trong thanh sáng. Kệ: Tình Trời ban chiếu khắp nơi nơi Chuyển hóa tâm tu tiến hợp thời Giải giới phân minh đường tiến hóa Tâm tu hướng thượng cùng chung tiến.	<i>San Diego, 09-01-05 11: 30 PM</i> 4) Hỏi: Nhẹ làm Trời nặng làm đất là sao? Đáp: Thừa đó là luật tự nhiên và hồn nhiên. Kệ: Quy hội chung vui chuyển hóa yên Tình Trời sống động tạo nhân hiền Hướng thanh giải trước sống an yên Thanh tịnh tự đạt cảm vui hiền.
<i>San Diego, 10-01-05 11: 49 AM</i> 5) Hỏi: Tin tưởng nơi Trời có ích chi? Đáp: Thừa điển hướng thượng được nâng niu. Kệ: Thương tình giải tỏa sửa tâm tiến Quý tưởng tình Trời tự giác hiền Hướng thượng hành thông không bị trễ Thành tâm phục vụ sáng muôn bề.	<i>San Diego, 11-01-05 6: 08 AM</i> 6) Hỏi: Quý yêu Trời có lợi gì? Đáp: Thừa quý yêu Trời lợi cho tâm. Kệ: Đường tu thẳng tiến không nguy hại Quý tưởng Trời cao tự tiến hoài Uyển chuyển không ngừng quy hội tốt Thành tâm tu luyện pháp phân hiền.
<i>San Diego, 12-01-05 2: 44 AM</i> 7) Hỏi: Tâm ở đâu mà lời với lỗ? Đáp: Thừa tâm ở nơi điển giới trung tâm bộ đầu hướng thẳng về trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ. Kệ: Trung tâm điển giới bộ đầu phát Hào quang thanh nhẹ tiến tới vô cùng Chuyển hóa thâm sâu quy hội tiến Giải giới phân minh đồng thỏa thuận.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 22 (tiếp theo)

...

“Chon ngôn thuyết lý lập đài”: Chúng ta phải lấy sự thật chúng ta thuyết ra. Khi lấy chon ngôn thuyết lý thì tự nhiên chúng ta lập đài tiến hóa trong chon lý rõ ràng.

“Giải thông muôn giới tiến hoài không ngưng”: Muôn giới hợp tác trong cơ tạng của chúng ta đều được giải thông và tiến hoài không ngưng. Càng ngày càng sáng suốt thêm vì sự thành thật, sự chấp nhận kiên trì thiên giác. Tu thì phải hành, đạt được phần thanh điển thì phải biết sử dụng quyền năng sẵn có. Phát tâm độ người, lập hạnh hy sinh, sống trong tiềm thức khai minh, thì chúng ta tu càng ngày độ người, cảm giác sung sướng, thâm tâm chúng ta càng ngày càng mở.

Tiềm thức càng ngày càng mở, càng minh, càng thấy rõ bề trên đã độ chúng ta, chúng ta độ người là đúng. Chúng ta thay bàn tay của Thượng Đế để làm việc cho thể gian. Thể gian này là thiên đàng, chứ không phải chỉ là thể gian không. Vì nhân sinh không thấy. Nếu chúng ta thanh tịnh, thấy cảnh tươi đẹp và sự sắp đặt khôn khéo của Thượng Đế đã ban rải, diu tiến nơi nơi, không giờ phút khắc nào ngưng trệ được.

“Càng tu càng rõ chon tình”: Càng tu càng thấy rõ sự chon thật, tình cảm của Thượng Đế đã ban bố, luân lưu trong tế bào của chúng ta từ giây phút khắc.

“Hòa thanh hướng thượng càng minh lý trời”: Chúng ta hòa thanh, hướng thượng, càng minh lý Trời. Rõ ràng ông Trời đã làm việc, chứ không phải người phạm, người thể gian không làm được. Cho nên chúng ta mới hướng thượng, hướng về lý của Trời ban là đường của Ngài sắp đặt, thì chúng ta chung sống trong một đại gia đình cả càn khôn vũ trụ, thương yêu vô cùng mến cảm.

“Trong đời có đạo chuyển lời”: Trong đời có đạo rõ ràng, chúng ta mang xác đến đây sống với đời, nhưng mà các bạn có tâm linh các bạn mới sống.

Tâm linh đó là đạo, càng vun bồi càng sáng suốt, thì đó chúng ta chuyển lời.

“Dạy cho hiền tiến sống đời minh tâm”: Dạy cho những người ở thể gian càng ngày càng tiến, sống trong đời minh tâm. Biết tâm ở đâu và phát triển tới mức nào? Cứu độ là gì? Phá hoại là gì? Chúng ta trong sáng suốt, ý chí kiên trì dũng tiến, dày công hành giải thì ngoài ta lại có nhà thanh đẹp đưa hồn nhập cung. Ngoài ta đây, chúng ta tu, chúng ta phát triển đi lên, thì phần điển đó mới đi lên, sáng suốt, rồi nó có nơi trú ngụ. Các bạn từ bên trên xuống thể gian và trước khi xuống, cũng phải có nơi trú ngụ chứ! Có nhà thanh đẹp. Bây giờ chúng ta chịu trở về, chịu sửa, thì căn nhà đó mới thanh đẹp, cõi mở, nó sẽ sáng suốt hơn. Chúng ta đi lên, ở tần số nào cũng có nơi trú ngụ, lại có nhà thanh đẹp, lúc đó mới đưa hồn nhập cung. Chúng ta trở về nguyên căn nguồn cội. Lúc đó, chúng ta cảm thấy sung sướng là được trở về nơi sẵn có của chúng ta. Chúng ta đã bỏ phước vì sự ngộ nghịch mà xuống thể gian để học, học thêm và phát triển thêm.

Cho nên, ở thể gian chúng ta cũng lý luận, cũng thấy rõ ràng. Phân tách gia đình, mẹ nuôi con từ nhỏ tới lớn, mẹ đâu có muốn rời con. Con một ngày nào đó thì tự nó xa, nó tách rời ra. Nó có sự sống, nó tưởng là có thể làm cho nó sống được đời đời, nên nó tách rời cha mẹ, tách rời tình thương. Cũng như chúng ta đã tách rời Thượng Đế xuống thể gian. Rồi chúng ta mê muội, quên, không chịu trở về, tưởng là mình đủ khả năng rồi. Thấy sự sống ở xung quanh chẳng ai phê bình mình, nhưng mà sự thanh nhẹ ở bên trên chúng ta chưa đạt, thành ra chúng ta đâu có về được.

Các bạn tu ở đây, tại sao tôi cứ nhấn nhủ các bạn về thanh điển và kêu các bạn phải hóa giải trước ô của nội tâm, nội tạng để hướng thượng và hứng lấy sự thanh nhẹ. Nhờ sự thanh nhẹ là con đường dẫn tiến phần hồn, mở đàng trở về nguồn cội. Chúng ta xuống đây, chúng ta bỏ phước rồi, nghịch lại với Trời,

rồi sợ chết, tham sanh úy tử. “Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong”. Chồng cha mẹ rồi bây giờ sợ chết, ai cũng sợ chết hết. Thấy rõ bản tánh chồng cha mẹ, chồng Thượng Đế rõ ràng. Tham sanh úy tử, tham sống sợ chết. Rồi bây giờ chúng ta hòa hợp đi lên, chúng ta biết được con đường sống đời đời, đâu còn sợ nữa.

Người hành đạo không ngán chuyện chết, chuyện bị chém giết. Đã có những gương lành, tôi thường lập đi lập lại Jesus Christ đã bị đóng đinh, nhưng mà Ngài đâu có ngán, bởi vì Ngài có đường trở về chắc chắn một trăm phần trăm, không có bị sai chạy. Đức Thích Ca cũng hành trong khổ. Tại sao Ngài đem thân tới chỗ nguy hiểm, tự sát như thế đó? Vì Ngài đã rõ rồi, một trăm phần trăm, một ngàn phần ngàn, Ngài có nơi an nghỉ thanh thân. Cho nên, Ngài mới tu, Ngài mới trì chí thực hiện để đạt pháp.

Bây giờ chúng ta hiểu rõ rồi, chúng ta thế nào? Chúng ta phải hành trì, chúng ta phải kiên trì thực hiện để tiến tới sự sáng suốt. Không quên những vị đã ban cho chúng ta bằng hành động, cộng với lời nói thương yêu, dịu dặt, cảm động lòng chúng ta, chiếu rọi tâm can của chúng ta, cho chúng ta thức giác lấy sự tăm tối của chính mình mà hướng thượng để cứu khổ ban vui cho bản thân mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng người khác. Chúng ta phải làm thế nào bây giờ? Ngoài sự hành trì, tôi thấy các bạn có lý luận bao nhiêu cũng không được.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 14 tháng 4 năm 1996

THẤT VỌNG

Mong thì thất vọng bạn ơi !
Tình Trời có sẵn nơi nơi độ hành
Trong người có sẵn giới thanh
Hương tâm thanh nhẹ thực hành đến nơi
Gần xa có sẵn tuần Trời
Cầu chi thất vọng mở lời nôm na
Cần tu trở lại thật thà
Dở hay cũng phải tự hòa tiến lên
Không còn thất vọng đạt nền
Cảm thông nguyên lý tiến lên cõi Trời
Không cần chờ chực thỉnh mời
Tự mình thực hiện đổi dời tiến thẳng
Trở về thanh tịnh ăn năn
Giữ tâm thanh sạch, cơ cần tiêu tan
Thực hành trật tự dàng dàng
Sống không động loạn cảm an cảm hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

79. CHUYỆN TIẾNG TRỐNG ỒN ÀO (Tiền Thân Kharasara)

Ăn cướp giết bò xong...

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một vị đại thần. Nghe nói, một đại thần của vua Kosala được vua tin dùng, sau khi thu thuế cho vua ở một làng biên địa, đã đồng lõa với các tên cướp:

- Ta sẽ đưa các người làng vào rừng. Sau khi đánh cướp làng, các người hãy chia cho ta một nửa.

Nói vậy xong, vào tảng sáng, vị ấy tụ họp các người làng ấy lại, dẫn họ đi vào rừng. Rồi các tên cướp đến ngôi làng không được bảo vệ ấy, giết trâu bò ăn thịt, cướp bóc làng và bỏ đi. Đến chiều vị ấy về làng với đám tùy tùng. Không bao lâu, việc làm của vị ấy bị bại lộ và được trình báo với vua. Vua cho gọi vị ấy đến, xác nhận tội của vị ấy, xử phạt vị ấy đúng theo luật nước, và sau đó cử một người khác lên thay.

Rồi vua đi đến Kỳ Viên báo cáo với Thế Tôn sự việc ấy. Thế Tôn nói:

- Thưa Đại vương, không phải chỉ nay đạo đức vị ấy mới vậy. Trước kia vị ấy đã như vậy rồi. Nói vậy xong, Thế Tôn kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamadatta trị vì Ba-la-nại, vua cử một ông quan làm trưởng một làng ở biên địa. (Sự việc xảy ra như câu chuyện trước). Khi ấy, Bồ Tát là một thương nhân đang đi qua lại tại vùng biên địa, và sống trong ngôi

làng ấy. Khi người thôn trưởng ấy trở về với một số tùy tùng đông đảo, vừa đi về vừa đánh trống. Bồ Tát nói:

- Người thôn trưởng ác độc này đã đồng lõa với bọn cướp để cướp làng; và đợi đến khi bọn cướp đã chạy trốn trong rừng, nó lại trở về làng, vừa đi vừa đánh trống.

Rồi Bồ Tát đọc bài kệ:

*Ăn cướp giết bò xong,
Nhà đốt, người bị bắt,
Nó về với tiếng trống,
Tiếng trống vang khó chịu.*

Như vậy, Bồ Tát đọc bài kệ này chỉ trích người thôn trưởng. Không bao lâu, việc làm của kẻ ấy bị bại lộ. Và nhà vua phạt kẻ ấy theo luật nước.

Bậc Đạo Sư nói:

- Thưa Đại Vương, không phải chỉ nay đạo đức của kẻ ấy như vậy. Thuở trước, đạo đức của kẻ ấy cũng như vậy rồi.

Sau khi bậc Đạo Sư kể pháp loại này, Ngài kết hợp các câu chuyện và nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, vị đại thần là vị đại thần hiện nay, và người hiền trí đọc bài kệ là Ta vậy.

(còn tiếp)

